

Prekenteosten i dag er hentet fra saligprisningene i Bergprekenen. Bergprekenen er ord Jesus talte til disipler den gang og som gjelder disipler til alle tider, alle som opp gjennom århundrene og like til i dag tilhører Jesus og tror på ham. Denne åttende og niende saligprisningen i Bergprekenen er rettet til de forfulgte disiplene. Ikke minst i dag er dette høyst aktuelt med tanke på kristnes situasjon i landene i Midtøsten.

Prekenteost: Matt 5,10-12

Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himmelriket er deres. Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis. Gled og fryd dere, for stor er lønnen dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere.

Slik lyder det hellige evangelium.

Midtøsten tømmes for kristne, stod det i en avisoverskrift for kort tid siden. Hver dag fylles nyhetssendinger med mennesker på flukt. Vi er vitne til hjerteskjærende scener like inn i våre stuer, splittede familier, båt-flykninger som reddes ut fra synkende skrøpelige fartøyer og de mange som dessverre aldri når fram til et liv i sikkerhet. Jo, i dag vet vi alle noe om hvordan det må være å oppleve forfølgelse. Sjelden har vi sett så mye forfølgelse i verden som nå, ikke bare av kristne, men av mange folkegrupper.

Den forfølgelsen Jesus forutså skulle ikke bare gjelde langt der framme i vår tid, men vi vet at også tidene for de første kristne kom til å bli harde. Alle apostlene med unntak av Johannes, kom til å bli drept. De store kristendomsforfølgelsene stod for tur i århundrene som fulgte. Når vi leser det som Jesus og apostlene skriver om forfølgelse, skulle vi tro at forfølgelse, mobbing, trakassering, i det minste at man møter motstand for sin kristne tro hørte med til det normale for kristne til alle tider. Det er de kår kristne loves.

Så finnes det alle grader av motstand, men vi hørte også en advarsel fra Peters første brev: «La det bare ikke skje at noen av dere må lide straff for mord, tyveri eller annen ugjerning, eller for å ha blandet seg opp i andres saker.» 1Pet 4,13-16. All lidelse og all forfølgelse bringer altså ikke noe godt med seg. Det finnes også den som er selvforskyldt. Men det finnes også mange som blir forfulgt av politiske, etniske og sosiale grunner. For alle som forfølges, uansett årsak, så må det oppleves like vondt og urettferdig, og alle bør ha krav på sikkerhet og trygghet for seg og sin familie.

Hvorfor taler da Jesus kun til sine etterfølgere, disipler og troende? Kunne han ikke ha gitt en mer generell trøst til alle forfulgte? Saken er vel den at akkurat her var det viktig å si noe om det som gjaldt spesielt for kristne. Jesus sa: «Mitt rike er ikke av denne verden.» Joh 18,36. Hans oppgave var å gjøre det mulig for mennesker å bli borgere av himmelriket, og her i Bergprekenen var det dem som valgte å følge Jesus som var i fokus, ikke de mange andre forfulgte.

For det er en forskjell, ikke i lidelse, ikke i nød, ikke i smerte, men det er en forskjell når vi kommer til håp. Den kristne har et håp som gjelder selv om man mister livet, og dette håpet er forankret i historiske hendelser, alt det som Jesus har gjort for å frelse oss. Vi leste: «Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himmelriket er deres.»

Salig er et veldig sterkt uttrykk for lykke og glede. Vi kunne kanskje oversette det med «misunnelsesverdige heldige er dere som blir forfulgt for rettferdighets skyld.» Og kanskje kan det virke upassende å snakke om å være salig, som har med glede og slike gode ting å gjøre, midt i de tragiske og smertefulle skjebnene mange gjennomlever. For hvordan kan man i slike tunge tider kunne finne noen som helst grunn til glede?

Jo, grunnen til glede er dette ene ingen kan ta fra den som tror. Dette ene er nettopp himmelriket. Matteusevangeliet bruker ordet himmelriket om det samme som hos Markus og Lukas kalles Guds rike. Å eie himmelriket, eller å høre hjemme der i Guds rike, det er tydeligvis så verdifullt at til sammenlikning blekner all lidelse. Fra vår side sett kan dette være vanskelig å forstå, men for Jesus som kunne se alt i et himmelsk overlys blir dette tydelig.

Jesus sa: «Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld,» og han la til: «salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere.» Uttrykket «for rettferdighets skyld» og «for Jesu skyld» betyr egentlig det samme. Den rettferdighet det her er snakk om, er ikke en rettferdighet vi mennesker har i oss selv som en høyverdig etisk bevissthet eller tanke, nei denne rettferdigheten er det Jesus og bare han som kan gi.

Som kristne eier vi syndenes forlatelse. Syndenes forlatelse har vi fordi Jesus har sonet vår synd. Han har tatt den på seg og sonet den en gang for alle. Da er det slik at når vi bekjenner våre synder og får tilgivelse, da har vi allerede byttet med Jesus. Han tok vår synd på seg, og vi fikk motta den rettferdigheten som bare Jesus har i bytte. Og for en god deal for oss! Ingen andre kan gi oss den rettferdigheten som Gud krever, andre enn Jesus. Og eier vi denne rettferdigheten, så eier vi en plass i Guds himmel.

Men enn så lenge er vi her. Så ser vi en strøm av folk på flukt. Noen eier himmelriket og har en trygghet for egen del selv om livet skulle gå tapt. Men mange kjenner ikke Bibelens Jesus. Alle trenger de hjelp og trygghet i livet. La oss støtte opp og hjelpe med det vi kan der nøden er stor. Det handler om hva vi kan gjøre konkret ved å gi økonomisk støtte gjennom organisasjoner som hjelper flyktninger. Det dreier seg også om hvordan vi tar imot dem vi møter når flyktningene skal bosettes blant oss, at vi møter dem med medmenneskelig varme.

Jeg kjente en gang en flyktning som het Pradip. Han var en begavet politiker i sitt hjemland Bangladesh. Han var hindu. Noen politikere tilhørte hinduismen slik som ham og noen var muslimer. Det var store motsetninger og Pradip ble truet på livet, måtte flykte og kom til Norge.

Noe av det første folk fra fremmed land gjør, kan være å oppsøke et gudshus. Pradip fant kirken der jeg var prest i mitt forrige prestekall, og han ble kjent med kristen tro. Han la fort merke til at i Norge var mye annerledes. Her hadde mennesker verdi, hvem de så enn var. Rike bileiere stoppet for en fattig flykning da han skulle gå over veien i fotgjengerfeltet. Det hadde aldri skjedd i hans hjemland, der fattige mennesker ble sett på som mindre verdifulle enn dyr. Som den samfunnsbevisste mannen han var, tenkte han at slik må den kristne religionen ha preget Vesten annerledes enn hinduismen har preget Østen og Islam Midtøsten. Jeg tror han har rett.

Det viktigste for Pradip var likevel ikke at han kom trygt til Norge. Det viktigste var at han i kirken møtte den høyst levende Jesus. Pradip gikk til dåpsopplæring, slik dere konfirmanter nå går til konfirmasjonsundervisning. Han måtte lære det grunnleggende fra scratch. Han ble den mest trofaste kirkegjenger av alle, og jeg døpte ham i en søndagsgudstjeneste etter fullført dåpsopplæring.

Kort tid etter reiste han hjem igjen til Bangladesh. Jeg spurte ham hvorfor han reiste nå som han hadde kommet og fått bli i Norge, og han svarte at nå som han var en kristen var han ikke lenger redd for å dø. Min gode venn Pradip kjente han som er Herre og Frelser, Jesus Kristus. Jeg tror han kjente et snev av salighet, glede og fryd med tanke på hva han eide i troen på Jesus. Han reiste en formiddag ut med buss og videre med fly. Siden har jeg ikke hørt noe fra ham. Men jeg håper vi møtes en gang i himmelen og at jeg vil kjenne ham igjen. Det har jeg faktisk tenkt på.

Salige er dere, sa Jesus. Han sa ikke salige blir dere. I denne bruken av presens, nåtid, ligger et budskap om at det vi eier i troen på Jesus, det eier vi allerede nå. Vi eier en plass i himmelen og en evighet der framme. Det som en gang møter oss der framme er en fortsettelse av livet vi lever sammen med Jesus her i tro. Er vi himmelborgere her, så blir vi det også der, og motsatt om vi ikke er det.

Jesus sa til sine disipler: «Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet for alle mennesker! Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli fordømt.» Mark 16,15. Jesus konstaterte fakta. Slik var det. Hans ord er sannhet. Jesus har siden den gang stilt mennesker på valg. Min venn Pradip sa ja og tok imot. Måtte vi alle følge hans gode eksempel.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.